

[Formanden.]

forslag til lov om ændring af lov om revalidering. (Vedrørende den centrale administration m. v.)

og

forslag til lov om ændring af lov om børne- og ungdomsforsorg. (Vedrørende den lokale og centrale administration).

I skrivelse af dags dato meddeler boligministeren, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af byggelov for købstæderne og landet. (Udvidelse af lovens område til at omfatte Frederiksberg og ændring af reglerne om gårdrydning m. v.)

I skrivelse af dags dato meddeler ministeren for statens lønnings- og pensionsvæsen, at han ønsker skriftligt at fremsætte:

Forslag til lov om pensioner efter tidligere tjenestemandsløve m. v.

og

forslag til lov om pensionering af civilt personel m. v. i forsvaret.

Skriftlig fremsættelse af lovforslag.

Socialministeren (Nathalie Lind): Herved tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om den offentlige sygeforsikring. (Dagpengehjælperens varighed).*

Lovforslaget går ud på at ændre reglerne om pensionisters adgang til sygedagpenge i forbindelse med overgangen til den fulde folkepension fra den 1. april 1970.

Efter den gældende sygeforsikringslov er forholdet det, at personer, der modtager indtægtsbestemt folkepension, er udelukket fra adgang til lønarbejderdagpenge. Der er derimod ret til dagpenge for personer, der modtager ikke-indtægtsbestemt folkepension, som indtil 1. april 1970 består af folkepensionens mindstebeløb, samt for personer med invalide- eller enkepension.

Såfremt loven ikke ændres, vil alle over 67 år med den fulde folkepension derfor fra 1. april 1970 opnå ret til lønarbejderdagpenge.

Det kan imidlertid ikke anses for rimeligt, at alene pensionister med indtægtsbestemt folkepension er afskåret fra adgang til løn-

arbejderdagpenge. Ved lovforslaget er det derfor foreslået at ophæve bestemmelsen herom.

Retten til dagpenge fra ordningen for lønarbejdere indebærer bl. a., at dagpenge kan ydes i indtil 312 dage inden for 2 år. Det må herved også tages i betragtning, at der i sygeforsikringsloven kun stilles krav om beskæftigelse i 40 timer i de sidste 4 uger umiddelbart forud for sygdommens indtræden som betingelse for ret til lønarbejderdagpenge.

En adgang til dagpenge i så langt et tidsrum kan imidlertid ikke være rimelig for pensionister uden hensyn til, om de pågældende i realiteten kun har en yderst ringe eller måske slet ingen tilknytning til arbejdsmarkedet.

Det foreslås derfor, at dagpengeperiodens varighed for pensionister begrænses til 78 dage inden for 1 år. Endvidere foreslås det, at når dagpengeretten er opbrugt efter denne bestemmelse under en sammenhængende sygeperiode, skal der stilles krav om raskmelding og beskæftigelse af et vist omfang, for at dagpengeretten kan genindtræde.

Synspunktet er det, at der herved skabes en fuldt tilstrækkelig dækning for indtægts- tabet under mere kortvarige sygeperioder, når det drejer sig om pensionister, der i øvrigt har regelmæssig beskæftigelse. Når dagpengeperioden er udløbet, vil det derimod i reglen stille sig usikkert, om pensionisten på ny kan opnå beskæftigelse, og vedkommende vil derfor være henvist til at klare sig med pensionen i lighed med andre pensionister, der endeligt er ophørt med erhvervsmæssig beskæftigelse.

Begrænsningerne i dagpengeperiodens varighed foreslås endvidere at skulle gælde for alle med en offentlig social pension; de vil således gælde for alle, der modtager folkepension, herunder indtægtsbestemt folkepension, og for invalide- og enkepensionister. Når begrænsningerne foreslås at skulle omfatte også invalide- og enkepensionister, skyldes det, at det må anses for uhensigtsmæssigt, om invalide- og enkepensionister skulle stilles anderledes end folkepensionister. Der gør sig de samme sociale hensyn gældende for alle tre grupper. For invalidepensionister, for hvem der også gælder særlig lempelige fradragregler, for